

Generositat i transparència

Romà Casanova, bisbe de Vic

En qüestions d'economia les coses són com són. Hi ha uns números que reflecteixen unes entrades i unes sortides, amb uns resultats que poden ser en positiu o en negatiu. I en això no ens podem enganyar. Altres realitats podem ser més o menys voluntaristes, però en tema de números, aquests són el que són.

El missatge que mai no hem d'oblidar és que en el tema econòmic tots ens hi hem de fer. Tots, en primer lloc, sabent que no hi ha uns que aporten i uns altres que administren. Tots som responsables en les aportacions i tots som responsables en l'administració. A uns i altres se'ns demana generositat i, al mateix temps, que els qui administren siguin transparents i que els qui aporten reclamin aquesta transparència i responsabilitat de bona administració dels béns que són comuns.

Tots hem de demanar transparència i ser transparents en la comptabilitat de l'Església

A cada un de nosaltres se'ns demana generositat. L'Església és la casa de tots. Millor encara, l'Església és la gran família de Déu, que peregrina en un territori concret i pren el nom de diòcesi o bisbat i de parròquia o comunitat. Hi ha una fal·làcia que ens porta a la inoperància i a la deixadesa: pensar que Església, bisbat o parròquia, per elles soles poden subsistir. La missió de l'Església —anunci de l'Evangeli, celebració dels misteris cristians, atenció a la caritat, amb el consegüent manteniment dels diversos treballadors— no és pas possible sense que tots i cada un dels membres de la diòcesi, de les parròquies i de les comunitats siguin responsables en les seves aportacions en aquest lloc i en aquest temps. Cada un de nosaltres ha d'oferir el que el

seu cor li dicti, amb generositat, per a facilitar la missió comuna. L'estima de la missió s'expressa també en la generositat en les aportacions econòmiques a favor de l'Església. Encara som a temps de mantenir aquesta missió en un temps difícils. Que no ens hàgim de plànyer, temps a venir, de no haver estat generosos amb la nostra Església!

Insisteixo: tots hem de demanar transparència i tots els responsables hem de ser transparents en la comptabilitat de les administracions: diocesana, parroquial, d'associacions i entitats d'Església. Ens ho demana la nostra consciència i, al mateix temps, ens ho demana la comunitat i la mateixa societat. La transparència és el camí obligatori de la veritat i la caritat. Els qui administren ho han de fer en veritat i caritat. No hem de témer mai la veritat. La caritat demana la veritat.

